

خلاصه

در این تحقیق از ۲ داروی افدرین و متوکلوپرامید و با کمک گروه شاهد یا کنترل جهت جلوگیری از تهوع و استفراغ که یکی از عوارض ناخواسته بی حسی نخاعی می باشد مقایسه به عمل آمد تا میزان اثرات هر یک از این داروها در پیشگیری از تهوع و استفراغ مشخص گردد. و داروی ارجح شناخته و معرفی گردد.

در این راستا ۱۲۰ بیمار را در سه گروه مساوی ۴۰ نفره تقسیم کردیم. بیماران در محدوده سنی ۶۰-۲۰ سال بودند و هر سه گروه بیمار در جریان استفاده از دارو نبودند اما محقق خود اطلاع داشت.

به بیماران گروه افدرین 0.5 mg/kg افدرین عضلانی ده دقیقه قبل از بی حسی نخاعی تزریق نمودیم. گروه متوکلوپرامید 0.17 mg/kg ده دقیقه قبل از بی حسی نخاعی و به صورت عضلانی دریافت کردند. بیماران گروه کنترل ۲cc نرمال سالین عضلانی دریافت داشتند. پارامتر و اطلاعات لازم از قبیل تعداد ضربان قلب و فشار خون و سطح بی حسی و درجه بلوک حرکتی و غیره را از شروع بی حسی و در حین عمل و پایان عمل ثبت و کنترل گردید.

از ۴۰ بیمار گروه افدرین فقط یک نفر دچار تهوع و استفراغ شد. (بدون افت فشار خون) و از ۴۰ بیمار گروه متوکلوپرامید ۴ بیمار دچار تهوع و استفراغ شدند و از گروه کنترل یا نرمال سالین ۸ بیمار دچار تهوع و استفراغ شدند. بین گروه متوکلوپرامید و گروه کنترل اختلاف

فاحشی نبود. ولی گروه افدرین با دو گروه فوق اختلاف معنی داری داشت که نشان دهنده برتری و ارجحیت داروی افدرین بر متوکلوپرامید می باشد. لذا افدرین داروی قابل قبول و مناسب جهت جلوگیری از تهوع و استفراغ می باشد و به طور مؤثر از ناخشنودی بیماران به علت تهوع و استفراغ جلوگیری می کند در نتیجه بیماران تمایل به بی حسی نخاعی پیدا خواهند کرد، که هم نسبت به بیهوشی عمومی از عوارض و ریسک کمتری برخوردار است و هم از نظر اقتصادی، هزینه کمتری را در بر می گیرد.

لغات کلیدی: تهوع، استفراغ، افدرین، متوکلوپرامید، بی حسی اسپینال